

“A les Terres de l'Ebre hi ha més de 3.000 habitatges buits de grans tenidors”

ENTREVISTA A

Claudia Cervesato portaveu de la PAH Ebre

Terres de l'Ebre Ò.M.J.

Pregunta: Ja no es parla tant de desnonaments...

Resposta: A les comarques de l'Ebre hi ha desnonaments. Nosaltres només tenim constància directa dels que passen per la plataforma, però n'hi ha molts més. Els ajuntaments podrien donar dades, perquè hi ha un protocol a través del qual el jutjat passa l'avis a Serveis Socials, i després hi ha els informes trimestrals del poder judicial.

P: Quin tipus de desnonament és el predominant?

P: Abans de la pandèmia, sobretot eren execucions hipotecàries. En els últims anys, n'hi ha hagut més per renovacions de lloguer social derivats d'execucions immobiliàries i amb la crisi provocada per la pandèmia, amb gent que es queda sense feina o autònoms que han hagut de tancar i, amb l'ajuda recent de l'eurobor, hi torna a haver execucions hipotecàries. És un cercle que no acabem de tancar, però el motiu és que no hi ha polítiques estructurals per a canviar esta situació. La PAH Ebre ha fet 10 anys, i ho veu cada dia. Estem esperant una llei estatal d'habitatge des que es va aprovar la Constitució. Ens vam quedar en l'article 47, que diu que són necessàries mesures legals per a garantir el dret a l'habitatge.

P: El Govern espanyol està treballant en una llei d'habitatge.

R: La PAH ha presentat al Congrés tres propostes de llei que sempre s'han acabat tombant, i la que vol tirar endavant el Govern més progressista de la història no preveu res: no es paralitzen desnonaments, no hi ha lloguers socials obligatoris ni es treballa en el parc públic d'habitatge. Mentrestant, seguim regalant els pisos de la Sareb, posant milers de pisos a la venda i convertint-la en la gran immobiliària de l'Estat, en lloc de passar-los a un parc públic. I la Sareb és nostra, perquè els habitatges eren nostres. Espanya ha perdut més de 65.000 milions d'euros amb el rescat bancari.

P: Quina és la situació a les comar-

ques de l'Ebre?

R: A les Terres de l'Ebre, directament, no hi ha habitatges per a reallotjar a les persones desnonades, mentre que resulta que hi ha gairebé 3.000 pisos de grans tenidors, sobretot bancs i fons d'inversió, la majoria dels quals estan buits des de fa més de dos anys. Segons la llei vigent des del 2008, caldria sancionar estos propietaris. I n'hi deu haver més. Esta és només la xifra oficial.

P: Sembla que hi ha iniciatives aïllades d'algunes institucions, però sense coordinació. Ho perceben així, des de la PAH?

R: Per exemple, els habitatges del Consell Comarcal del Baix Ebre són pocs i són per a lloguers de tres a sis mesos. I després? Ens desnonarà l'Administració? Són pedaços amb fotografies fantàstiques. Pots inscriure't a la mesa d'emergència per a tenir un document més que ajude a frenar el desnonament, però la realitat és que no hi ha habitatges per a tu.

P: De quants desnonaments en curs està fent el seguiment actualment la PAH a l'Ebre?

P: Una cinquantena de casos, amb una proporció de 20 per execucions d'hipoteca i 30 per renovació del lloguer social. Tot, famílies vulnerables, els ingressos de les quals no donen per a pagar un lloguer de mercat. Un ingrés de 800 euros no dona per a un lloguer de 400, més la llum i els serveis, i intentar menjar cada dia.

Per sort, a les Terres de l'Ebre els jutges estan fent valer l'escut contra els desnonaments [la moratòria aplicada pel Govern per la crisi covid, que es mantindrà vigent fins al juny], no com en altres llocs.

P: La llei del març ha ampliat a set anys la cessió obligatòria d'habitatges buits dels bancs i fons d'inversió, i els contractes s'han de renovar si els ocupants encara es troben dins dels paràmetres d'exclusió residencial.

R: Però aquí és on entra de vegades la interpretació del jutge, que pot acabar determinant si una família o una persona està o no en situació de vulnerabilitat. El que han fet alguns

Cervesato, a la dreta, amb el micròfon, en un acte de la PAH. / N. CARO

bancs és, a banda de no renovar-te el contracte, bloquejar-te el compte bancari i denunciar-te també per impagament de lloguer. El que fem és instar la gent que faci l'ingrés dels imports a través del jutjat per a evitar això.

P: Creu que els ajuntaments s'han implicat poc en esta problemàtica?

R: S'està fent molt poc. Ara venen eleccions i potser sortiran molts projectes. Amposta és dels pocs ajuntaments que ha mogut fitxa i ha pres mesures a partir de la llei 24/2015 [de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica]. Han recuperat pisos de la Sareb, sovint, a través de subhastes, i els han destinats a famílies vulnerables o als joves, perquè no podem oblidar que estem tornant a les èpoques de no poder trencar el cordó umbilical i d'haver de viure a casa dels pares.

P: Hi ha fins a 14 ajuntaments del territori que des del 2017 tenen la potestat d'expropiar pisos buits.

R: El problema de l'expropiació és que surt caríssim, però es poden forçar cessions d'ús de llarga durada, que tampoc s'han treballat. Amb el programa Reallotgem [impulsat per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya], el llogater paga un lloguer social i la resta l'assumix la Generalitat. És a dir, la Sareb, o qui siga, rep un lloguer de mercat. Són diners que es podrien fer servir per a altres polítiques d'habitatge. I el Reallotgem és a tres anys: si la persona continua

ESTADÍSTICA

Un total de 1053 desnonaments, al Camp i l'Ebre l'any 2021

Segons l'estadística del Consell General del Poder Judicial, l'any 2021 es van produir, al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre, més d'un miler de desnonaments; en concret, 1053, més que el 2020, però menys que en tots els anys anteriors des del 2013, quan n'hi va haver més de 2.000 (2.007). En els tres primers trimestres del 2022, la xifra arriba als 711, amb la qual cosa es pot afirmar que no es preveu cap augment significatiu en relació amb l'any anterior, però el degoteig no s'atura i cada cas amaga un drama particular.

sent vulnerable, què en fem? La persona no està tranquil·la. Quan ha passat un any i mig, ja està pensant en com s'ho farà després.

P: Com ha estat l'època de la pandèmia?

P: Ens deien que ens quedéssim a casa. A quina casa? Per no parlar de la gent que dorm al carrer o al cotxe. Es va arribar a sancionar gent que dormia als bancs. A Tortosa hi ha gent en esta situació. Ens diuen que no volen posar-se en mans dels Ser-

veis Socials, però segur que no són tots. No és fàcil, però on són les polítiques per a lluitar contra això, des del 2008? Les multes als grans tenidors per tenir pisos desocupats podrien servir per a fer parc públic d'habitatge. I ara, amb els fons europeus, a veure si els ajuntaments són capaços de destinar partides a habitatge públic, aprofitant que molts estan elaborant plans d'habitatge. Sovint tornem a parlar de construir, mentre que hi ha pisos buits.

P: La moratòria de desnonaments haurà suposat un baló d'oxigen.

R: És fins al juny, però hauria de ser fins que hi haja llei d'habitatge. Ja abans paralitzar un desnonament depenia en última instància de la consideració d'un jutge, a banda de complir els requisits. Entenem que l'excepció siga quan el propietari viu d'aquell lloguer i, per tant, també és vulnerable, però no altres casos. La gent es pensa que això dels desnonats són cinc bojos cridant en una porta. Però parlem del desgast psicològic d'una família que, assetjada continuament per telèfon, veu que ja no pot pagar la hipoteca. I hi ha persones que perdem pel camí. Vam aturar un desnonament a Bitem, amb un menor amb covid i un altre amb discapacitat, i el jutge venia a dir que s'ho pensaria per a veure si els donava 10 dies més. La justícia injusta que tenim ho complica tot. I després hi ha el desfasament entre terminis. Tots els ajuntaments grans, amb Serveis Socials, haurien de tenir habitatges pont mentre els afectats esperen solucions.

P: Qui forma part de la PAH?

R: L'assemblea la integrem els mateixos afectats, i el que fem és donar eines perquè la gent pugui resoldre el seu cas, no només per desnonaments sinó per pobresa energètica o altres. Informem del que han de fer i com; negociem amb els grans tenidors, les empreses o l'Administració. L'última paraula la té l'afectat. Intentem aixecar la gent, ja que moltes vegades recorren a nosaltres com a últim recurs. No som psicòlegs, però hi empatitzem perquè hem patit el mateix. I no és només l'habitatge, un pilar que quan cau, en fa caure d'altres, perquè després hi ha l'arrelament en un lloc, els xiquets a l'escola, etcètera.